

Pääkirjasto valmistautuu isoihin muutoksiin.

Jatkuvasta muutoksesta

Tiedote **28.4.2020 13:40**

Vain muutos on pysyvää.

Oma osuuteni Lahden kaupunginkirjaston masinoimasta Monilukutaitoa sanataiteella -hankkeesta jää tauolle, jatkan hankkeessa syksyllä. Näin on sovittu, mutta mikään ei tietenkään ole tässä maailmantilanteessa varmaa. Pandemia muutti maaliskuussa koko Sanarkisti – sanoista tekoihin -projektini, kuten se muutti kaiken muunkin.

Muutos on uusi normaali, siihen on jokaisen sopeuduttava. Siirsin kirjavinkkaukseni Youtubeen, jatkoin blogini kirjoittamista ja yritin lisätä näkyvyyttäni sosiaalisessa mediassa muutenkin. Blogiani on luettu mukavasti ja videoita katsottu yllättävän paljon. Twitter ei osoittautunut minulle sopivaksi someksi, siellä viestini eivät kiinnostaneet kuin harvoja ja valittuja. En sopeudu Twitterin hektisyyteen, en sen mustavalkoisuuteen, en sen aggressiivisuuteen, en sen pakonomaiseen vastakkainasettelun tarpeeseen.

Kirjastolaisille muutos on aina ollut jatkuvaa, olemme siihen tottuneet. Kirjastot ovat aina olleet edelläkävijöitä, esimerkiksi uuden tekniikan käyttöönotossa ja osittaisessa omatoimisuudessa. Malliesimerkkinä kirjaston etulinjassa olosta oli Internetin mähinnousu 1990-luvulla. Resilienssimme muutoksen suhteen on kova. Tai ainakin sen pitäisi olla, koska kirjasto on muutoksien koekaniini.

Kirjastot ovat nyt olleet suljettuina lähes kaksi kuukautta. Sen aikana olen oppinut muun muassa sen, että me kirjastolaiset emme aina tiedä tai ymmärrä, että asiakkaamme eivät tiedä kirjastosta samoja asioita kuin me kirjastossa työskentelevät tiedämme. Asiakkaat eivät tiedä, että iso osa kirjastotyöstä on sellaista, joka ei heille näy ja jonka tekeminen on mahdollista

vain silloin, kun emme ole päivittäisessä asiakaspalvelussa. Kirjasto ei ole vain paikka, jossa on paljon kirjoja ja jossa pääsee maksamaan laskuja. Pelkästään kokoelmatyöhön voisi moni Imatran kaupunginkirjaston kokoisessa kirjastossa työskentelevä käyttää kaiken työaikansa. Kirjasto ei ole pelkkä säilyttävä, ylläpitävä ja konservointia harrastava paikka, ei pelkkään satojen hyllymetrien varastoon, kirjojen siirtelyyn ja logistiikkaan keskittyvä postimyyntifirma. Teemme aktiivista kokoelmatyötä joka päivä. Aineiston ylläpitäminen hankkimisineen, sisällönkuviluineen, lainauskuntoon saattamisineen, siirtoineen ja poistoinen vaatii jatkuvaa tekemistä. Lasten ja nuorten lukemaaninnostaminen samoin: kirjavinkkaukset, satutunnit ja monet muut erilaiset toiminnot eivät synny itsestään, ilman paneutumista ja panostamista. Ne vaativat suunnittelua, rakentamista ja raakaa istumatyötä. Aikuisiakaan ei saa unohtaa, eikä senioreita. Kirjasto ei voi olla kuin puhelinyhtiö, joka on kiinnostunut vain uusista asiakkaista. Kirjaston pitää huolehtia myös jo olemassaolevista asiakkaistaan.

Kirjaston täytyy elää ajassa. Sen takia tilat muuttuvat, kokoelmat muuttuvat, toimintamuodot muuttuvat. Mikään ei synny itsestään, taialla tai sormia napsauttamalla. Kirjasto on asiakkaita varten ja taataksemme asiakkaillemme hyvän ja ammattimaisesti ylläpidetyn kirjastoympäristön, teemme paljon näkymätöntä työtä. Ilman sitä ei kirjastoja ole.

Kiitos kaikille näitä blogimerkintöjä lukeneille ja kaikille kirjavinkkausvideoita katsoneille! Pitäkää huolta itsestänne ja toisistanne, sekä monilukutaidostanne. Ollaan ihmisiksi.

Kirjavinkkausvideot löytyvät täältä:

[Sanarkistin videovinkkaukset](#)

mika.kahkonen@imatra.fi

Puh: 020 617 6602

[Sanarkistin muut blogimerkinnät löytyvät täältä.](#)

